

Skatteministeriet

3. april 2018
J.nr. 2018 - 1743

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 305 af 7. marts 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Det fremgår af SAU alm. del - svar på spm. 227, at ”Det er overordnet vurderingen, at den negative timearbejdsudbudsvirkning som følge af indkomstaftapningen ville overstige den positive deltagelseeffekt af jobfradraget. Det betyder, at et indkomstaftappet jobfradrag samlet set ville bidrage til en reduktion i arbejdsudbuddet og den samlede velstand i samfundet (opgjort ved BNP). Dette er bl.a. også baggrunden for, at det nuværende beskæftigelsesfradrag er udformet som et ikke-indkomstaftappet fradrag”. Vil ministeren redegøre for, om dette betyder, at ethvert målrettet fradrag til lavindkomstgrupper skal tilfalde de højere indkomstgrupper med fuld skatteværdi, hvis ikke det skal medføre højere marginalskat, og dermed en antaget reduktion af timearbejdsudbuddet?

Svar

Den samlede afledte virkning på arbejdsudbuddet af et indkomstaftappet jobfradrag kan som udgangspunkt opdeles i fire separate delvirkninger.

(1) For personer med indkomster i indfasningsintervallet vil jobfradraget isoleret set reducere marginalsatten og vil dermed via substitutionseffekten trække i retning af et øget timearbejdsudbud, mens indkomsteffekten isoleret set vil trække i retning af et lavere timearbejdsudbud. Samlet set skønnes timearbejdsudbuddet at øges for denne gruppe.

(2) For personer med indkomster over det niveau, hvor det maksimale fradrag opnås, men under det indkomstniveau, hvor indkomstaftapningen starter, vil marginalsatten være uændret. Der vil dermed ikke være nogen substitutionseffekt, mens indkomsteffekten isoleret set vil trække i retning af en reduktion af timearbejdsudbuddet for denne gruppe.

(3) For personer med indkomster i aftrapningsintervallet vil aftrapningen af jobfradraget øge marginalsatten, og dermed vil både substitutionseffekten og indkomsteffekten trække i retning af et lavere timearbejdsudbud for denne gruppe, jf. også svaret på SAU spørgsmål 294 af 6. marts 2018 (alm. del).

(4) Udover timeeffekterne påvirker jobfradraget også arbejdsudbuddet via deltagelseeffekten. Et jobfradrag, som alene tilfalder beskæftigede, vil øge den relative økonomiske gevinst ved at være i beskæftigelse frem for at være på overførselsindkomst og vil derfor isoleret set øge arbejdsudbuddet via deltagelseeffekten.

Overordnet set bidrager delvirkning (1) og (4) til at øge arbejdsudbuddet, mens navnlig delvirkning (3) og i mindre grad delvirkning (2) bidrager til at reducere arbejdsudbuddet. Den indbyrdes størrelsesorden mellem de fire delvirkninger afhænger af den konkrete udformning af fradraget, herunder navnlig af de specifikke indfasnings- og aftrapningsregler, som fastlægges, for hvilke indkomstniveauer fradraget vil indebære en reduktion henholdsvis en forøgelse af marginalsatten.

Hvis et jobfradrag skal være målrettet lavindkomstgrupper – i den forstand, at fradraget ikke blot i procent af indkomsten, men også i kroner skal indebære den største skattelempe for de laveste arbejdsindkomster, jf. besvarelsen af SAU spørgsmål 227 af 7. februar 2018 (alm. del) – vil indkomstaftapningen skulle starte ved et forholdsvis lavt indkomstniveau (under medianindkomsten) og vil dermed (afhængig af aftrappingsprocenten) øge marginalskatten for et forholdsvis stort antal lønmodtagere.

Med ministeriernes sædvanlige regneprincipper vil en sådan indkomstaftapning indebære, at timearbejdsudbuddet – svarende til summen af delvirkning (1), (2) og (3) – samlet set reduceres. Givet størrelsesforholdet mellem deltagelseeffekten (delvirkning (4)) og timeeffekterne vil også den samlede arbejdsudbudsvirkning være negativ, jf. også besvarelsen af SAU spørgsmål 306 af 7. marts 2018 (alm. del).

Hvis en hypotetisk indkomstaftapning af jobfradraget først starter ved en væsentlig højere indkomst, vil færre lønmodtagere alt andet lige berøres af aftapningen, men den umiddelbare provenumæssige besparelse – og den tilsligtede målretning – ved aftapningen vil også være mindre, da flere vil opnå det fulde fradrag. Samtidig vil de negative afledte effekter alt andet lige være større, hvis den resulterende forøgelse af marginalskatten kommer til at påhvile personer, der i udgangspunktet betaler topskat.

Det er hypotetisk muligt at konstruere et jobfradrag, som indkomstaftappes fra et højt indkomstniveau, og som fortsat samlet set har en positiv arbejdsudbudsvirkning, men det er for alle praktiske formål næppe muligt at konstruere et indkomstaftappet jobfradrag, som ikke har en lavere afledt dynamisk adfærdsvirkning end et provenuækvivalent ikke-indkomstaftappet jobfradrag.